

De geschiedenis vindt plaats vlak na Jezus opstanding Hij openbaart zich aan een zevental discipelen bij de zee van Tiberias (het meer van Galilea).

Johannes 21:1-14

1 "Hierna openbaarde Jezus Zich opnieuw aan de discipelen bij de zee van Teberias en Hij openbaarde Zich aldus. 2 Daar waren bijeen Simon Petrus, Thomas, genaamd Didymus, Nathanaël van Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee van Zijn discipelen. 3 Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga vissen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan met u mede. Zij vertrokken en gingen scheep, en in die nacht vingen zij niets" 4 Toen het reeds morgen werd, stond Jezus aan de oever; de discipelen wisten echter niet, dat het Jezus was.

Aan deze zeven discipelen verscheen Jezus, de Here, als de achtste. En Hij openbaarde Zich als volgt: Hij vraagt aan de discipelen die zich in de boot bevinden: Kinderen, hebt gij ook enige toespisjs? De discipelen antwoorden ontkennend. Zij hadden de hele nacht gevist maar niets gevangen. Het werd al ochtend en bovendien te laat voor een goede vangst. Jezus zegt dat zij het net aan de rechterzijde (stuurboord) van het schip moeten uitwerpen en gij zult vinden. Omdat bij vroegere schepen daar het roer zit, was dit menselijk gezien een onpraktisch advies. Als je aan die kant je net uitgooit, raakt het roer makkelijk verstrikt. Volgens onze logica is het advies van Jezus in Joh. 21 dus niet erg praktisch. Jezus heeft een mantel om en het is nog halfdonker, daarom herkennen zij Hem niet. Het wonderlijke is dat die vissers dat dan ook blindelings doen. Die stem heeft iets overtuigends en iets dwingends. Opeens zit het net vol. Zo vol dat ze zelfs er niet in slagen met vereende krachten het binnen boord te krijgen. Het is alsof die vissen al rond de boot zwommen en wachtten tot op gezag van Jezus het net aan de stuurboord kant zou vallen. Ze binden het net achter hun boot vast en zetten koers naar de oever. Johannes, die zichzelf hier in het evangelie de discipel noemt van wie Jezus hield, heeft het nu in de gaten. Hij zegt tegen Petrus: "Het is de Here!" Dat kan niet missen. Dit is helemaal het doen en laten van hun Meester. Zo heeft Hij ook eens wijn in overvloed gegeven op een bruiloftsfeest in Kana. Dan is Petrus niet meer te houden. Hij doet gauw wat om en stapt over boord in het water en waadt naar Jezus toe. Maar wat een wonderlijke ervaring dat op de oever een kolenvuurtje brandt met vis erop en er is ook brood. Waarom vroeg Jezus aan de vissers op het meer om wat te eten als Hij Zelf lang en breed was voorzien? Hij had hun vis helemaal niet nodig! Hij kon hun te eten geven, in plaats van dat Hij op hun voedsel wachtte. Als wij menen dat de Here het moet hebben van onze inspanningen voor Zijn Koninkrijk, onze inzet, onze ijver, onze toewijding, dat helpt Hij ons gauw uit de droom. Verwacht het van Mij, lijkt Hij met deze wonderlijke gebeurtenis te willen zeggen. Wat mij het meest frappeert, is nadat

ze het net met vereende krachten aan wal hebben getrokken gaan de discipelen de grote vangst aan vissen tellen. Je zou toch zeggen dat ze zich helemaal op Jezus gaan richten. Nee, ze slaan aan het tellen. De uitbundige opbrengst van de visvangst geeft hen aanleiding om dat te doen. En ze tellen 153 grote vissen, een opmerkelijk getal. Ze gingen niet schattenderwijs te werk in de trant van: het waren er wel 150! Nee ze tellen heel precies en ze komen op 153. En hoewel het er zoveel waren, scheurde het net niet. Wat betekenen de 153 vissen? Geleerden hebben er lang een verborgen numerieke betekenis (gematria) in gezocht. Er zit een verwijzende kracht in dit specifieke getal 153. Net zoals andere elementen in deze geschiedenis vol symboliek zitten. Het gaat hier om zeven vissers die onder aanvoering van Petrus het meer opgingen.. Zeven het getal van de volheid. Het vuurtje aan het strand is een kolenvuur. Dat is in de NBV, weggefallen, maar de NBG-vertaling van 1951 heeft dat nauwgezet weergegeven. Dat doet ons denken aan een ander kolenvuur waarvan in Joh.18:18 melding van wordt gemaakt. Toen stond Petrus zich nl. te warmen aan een kolenvuur in de tuin van het paleis van de hogepriester.

Daarnaast zit er een boodschap in de 153 vissen. De Bijbel vertelt expliciet dat er 153 vissen in het net waren. Voor de Joden hebben getallen vaak een specifieke betekenis. Doordat letters van het Hebreeuwse en Griekse alfabet ook als cijfers kunnen worden gebruikt is elk woord eveneens een getal. Joden maken bij het schrijven en verklaren van de Tenach regelmatig gebruik van de getalswaarde van woorden. We vinden dit op allerlei plaatsen in Gods Woord. Zoals het boek spreuken van Salomo. Het boek spreuken bevat precies 375 spreuken (Spreuken 10: en 22:16) komt overeen met de getalswaarde van zijn naam 375. Spreuken 25:1 tot 30:1 zijn de 140 spreuken van Hizkia. De getalswaarde van de naam Hizkia is 140. De betekenis van de Hebreeuwse getalswaarde 153 is 'ANI ELOHIM' het betekent: " IK BEN GOD".

Het getal 153 van links naar rechts gelezen levert het volgende op:

M(40) I(10) H(5) O(6) L(30) E(1) I(10) N(50) A(1)
Mem Jod He Waw Lamed Aleph Jod Nun Aleph

Opgeteld = 153

Thomas zei het al, nadat hij een persoonlijke ontmoeting met Jezus had gehad na Zijn opstanding: " **Mijn Here en mijn God!**" (Joh.20:28)

Na de grote visvangst, toen Jezus op de oever stond en de discipelen Hem aanvankelijk niet herkenden, zei Johannes tegen Petrus: "Het is de Here!" (Joh.21:7). En nu onderstreept de Here deze waarheid d.m.v. de 153 vissen, en

